

OPKOMEND ACTRICE

Gaite Jansen

'IK MOET NOG
EEN HOOP LEREN,
GELUKKIG'

Interview: Ingrid Spelt. Fotografie: Janey van Ierland.

Amper 22 lentes jong en nog niet eens afgestudeerd aan de toneelschool, heeft Gaite Jansen nu al een acteer-cv waar je u tegen zegt. Maar de top van haar kunnen heeft ze nog lang niet bereikt. Gelukkig is er ook voldoende ruimte voor vrienden en lol maken.

Ze speelde in de film *Hoe duur was de suiker*, werd voor haar rol in *170 Hz*, waarin ze een dove tiener speelt, genomineerd voor een Gouden Kalf en is het komende seizoen te zien in producties van Toneelgroep Amsterdam. Kenners bestempelen Gaite Jansen als veelbelovend talent en de vergelijking met Carice van Houten klinkt geregeld. 'Met haar word ik inderdaad weleens vergeleken. Maar zo zwaar moet je dat helemaal niet zien, joh,' relateert de nog niet eens afgestudeerde actrice dit alles. 'Je hoort mij niet klagen dat critici mij een talent noemen - ik vind het superleuk - maar ik ben er nog lang niet.

Als ik het allemaal al wist, zou mijn leven redelijk saai zijn. Gelukkig moet ik nog een hoop leren en krijg ik alle kansen om me te ontwikkelen. Kritiek hoort daarbij, al is het soms wel vervelend als mensen je zo hoog op een voetstuk zetten. Ik heb toch niet gezegd dat ik een tweede Carice van Houten ben, denk ik dan.'

Momenteel zit ze in het laatste studiejaar van de toneelacademie in Maastricht en loopt ze stage bij Toneelgroep Amsterdam (TGA). Een droom die veel vroeger dan verwacht al uitkwam. 'Ik wilde zo graag met deze groep geweldige acteurs op het toneel staan. Ze zijn hartstikke goed en ik had al zo veel van hun voorstellingen gezien. Zó mooi. Vanaf dag één namen mijn collega's bij TGA me op in hun midden. Het voelde zo warm, daardoor kon ik me vrij snel ontspannen. Al was de première van *Hamlet vs Hamlet* wel spannend. Ik voelde me zo bekeken ineens, met publiek in de zaal. Alles wat ik fout doe, ziet het publiek direct. Tegelijkertijd geeft die spanning me ook een kick. Maar dat ik dit al heb kunnen bereiken op mijn 22° had ik niet durven dromen. Dertig leek me een goede leeftijd, pas dán zou ik écht wat kunnen, dacht ik altijd.'

e

Collega-vrienden

Dat ze nu bijna student-af is, kan Gaité zich nog niet goed voorstellen. Het 'serieuze' leven met alle tijd voor prachtige rollen lonkt. Toch kijkt ze ook met een gevoel van heimwee terug, vindt ze het zelfs ergens jammer dat ze gaat afstuderen. 'Het is gewoon heel gezellig zo met z'n allen in Maastricht. We zitten met tien studenten in een klas. Allemaal kwamen we ontheemd aan, vier jaar lang moesten we het met elkaar doen. Dan kun je niet anders dan heel erg bevriend raken.'

Dat ze, om in Maastricht te kunnen studeren, op haar achttiende op kamers moest gaan aan de andere kant van het land, vond Gaité best pittig. Maar ze was er ook wel klaar voor. 'Al had mijn moeder me graag nog een jaartje thuisgehouden,' lacht ze. 'Het moment dat je uit huis gaat is zowel voor moeder als kind moeilijk. Ik móést het nu echt zelf gaan doen. Die gedachte vind ik nog steeds gek. Ik moest leren om een volwassen persoon te zijn. Ik kán het, die houding had ik toen ik net op kamers woonde. Natuurlijk wilde ik me bewijzen en me niet laten kennen. Op kamers wonen vond ik geweldig. Later dacht ik weleens: wat zou het lekker zijn als mijn ouders om de hoek woonden en ik even kon binnenwippen.' →

Over Gaite

Gaite Jansen (22)

is komend seizoen te zien bij Toneelgroep Amsterdam (*Hamlet* vs *Hamlet* en *Medea*).

Ze speelde o.a. in de films *Hoe duur was de suiker*, *Supernova*, *Coach*, *Schemer* en de tv-series *In therapie* en *Sorry minister*.

Voor haar rol in de film *170 Hz* werd ze genomineerd voor een Gouden Kalf.

Men lijdt het meest
Door het lijden
dat men ureest

Vanwege haar stage bij TGA woont Gaite vanaf januari in Amsterdam. 'Wel even wennen hoor, als je lange tijd met je studiegenoten hebt samengewoond. We deelden lief en leed. Bij liefdesverdriet huilden we bij elkaar uit of we waren in tranen omdat we simpelweg ongesteld waren en om alles konden janken. Maar vaker hadden we de slappe lach, we hebben zo veel lol gehad samen. In die vier jaar tijd heb ik iedereen tot in het diepste van zijn poriën leren kennen, en zij mij. Als ik nu naar Maastricht moet, neem ik een slaapzak mee en slaap ik bij een van mijn klasgenoten. Daar ben ik heel makkelijk in, hoor. 's Avonds kijk ik wel bij wie ik kan logeren. In Amsterdam kom ik 's avonds thuis in een leeg huis. Maar ik voel ook dat ik het nodig heb om te leren alleen te zijn. Ik vind dat wel een uitdaging, van mezelf moet ik dit een paar jaar doen. Alleen zijn kan ook leuk zijn.'

Vroeg erbij

Dat ze actrice wilde worden, wist Gaite al op haar zesde. Lang hoefde ze niet te zeuren, haar ouders zetten haar op jeugdtoneelschool Hofplein. Er is nooit meer iets anders voor in de plaats gekomen, acteren is Gaite's grote passie. Toen ze op haar dertiende verhuisde van het levendige Rotterdam naar een dorp in de bossen - voor het werk van haar vader, die directeur was bij de Landelijke Vereniging van Wereldwinkels - maakte ze er gewoon het beste van. Ze maakte snel nieuwe vrienden en op de vrije school waarop ze vanaf toen zat, kon ze haar talent verder ontwikkelen. 'Ik had zelfs toestemming om mee te werken aan films van het jeugdtheater en mocht vrij van school als mijn cijfers goed waren. Maar ik moest niet naast mijn schoenen gaan lopen. Stoer van een school, zo'n houding.' De neiging om zich verwaand te gedragen had Gaite overigens helemaal niet. 'Zo ben ik niet opgevoed. Dan had ik bij wijze van spreken een flink

'Dat ik dit al heb bereikt op mijn 22^e had ik nooit kunnen dromen'

pak slaag gekregen. Ik maakte huiswerk op de set en deed extra mijn best, omdat ik wilde bewijzen dat ik het kon: spelen en een diploma halen. Laatst was er een reünie van school. Toen besepte ik pas hoe vaak ik niet op school geweest ben. Ik hoorde verhalen die ik helemaal niet kende.'

Ideale man

Vrienden zijn heel belangrijk voor de jonge actrice. 'Dat hoort bij mijn leeftijd, las ik laatst ergens. De volgende fase - vriend, kind, gezin - komt later wel.' Hoe zit het eigenlijk met de liefde? Gaites relatie strandde een paar maanden geleden. Haar ex leerde ze drie jaar geleden op de set kennen. En nee, dat was geen bekende acteur. Liever geen man uit het vak, grapt ze. Maar ze geeft toe: een leuke man buiten de set leren kennen is geen gemakkelijke missie met haar drukke werk- en afstudeerschema. 'Mijn wereld is best klein, schoolvrienden worden je collega's en andersom. Op de set weten ze soms meer van mij dan mijn moeder. Dan ben je zo close samen. Al kun je elkaar, als je klaar bent met filmen, ook zo weer uit het oog verliezen. De allereerste keer dat dat gebeurde, vond ik dat zo jammer, alsof ik een lieve familie verloor. Maar nu ben ik daar wel aan gewend, zie ik het niet meer als een verlies.' Hoe ziet haar ideale man er eigenlijk uit? 'Donker, gespierd en niet te glad. Maar die man kom ik natuurlijk nooit tegen. Bovendien: iedere vrouw heeft wel een 'god' in haar hoofd, maar wanneer trouwt ze daar nu echt mee?

En er is ook geen peil op te trekken op wat voor type ik val. Soms verbaas ik mezelf met wie ik thuiskom. Iemand uit een andere wereld die ik niet ken, zou meer dan welkom zijn. Anders wordt mijn toekomstige vriend toch weer een collega, haha!' Als er ooit kinderen komen, wil ze het net zo doen als haar moeder. 'Veel thuis zijn voor haar kinderen, dat gaf mij een veilig gevoel. Hoe ik dat ga doen met een carrière? Daar moet ik nog even over nadenken. Er zijn natuurlijk ook periodes dat ik niet film of op het toneel sta. Pff, wat lul ik nou, ik ben nog maar 22, die kinderen zijn er nog lang niet en die vriend met wie ik ze krijg ook niet. Eerst maar eens een carrière en lol maken met mijn vrienden!'

Internationaal

Carrière maken in binnen- en buitenland, dat is wat haar te doen staat. 'Ik ben nog lang niet uitgekeken in Nederland, maar filmen in het buitenland staat zeker op mijn verlanglijstje. En ik mag na mijn stage nog een jaar bij Toneelgroep Amsterdam blijven werken. Dan wil ik heel graag samenwerken met regisseur Ivo van Hove. Hij is geweldig. Die man weet precies waaraan het schort in mijn spel. Hij kwam eens kijken bij de repetities van *Hamlet* en gaf me direct vijf aanwijzingen. Acht weken waren we al bezig en we konden maar niet vinden waar het aan lag. Hij ziet het direct. Kritiek kan ik hebben, als ik ervan kan leren.' Zelf is ze overigens haar grootste criticus. 'Als je opnames aan het maken bent, zie je jezelf nooit. Een paar maanden later ben je opeens levensgroot op het doek te zien. Ik kan mezelf moeilijk terugzien. Ik zie altijd iets wat anders had gemoeten.' Verder is Gaites meer dan gelukkig met haar werk. 'Het is zo leuk om je in een ander in te leven. Het dwingt mij op een manier te denken die niet de mijne is. Iemand anders mogen zijn heeft overigens niet zozeer te maken met willen ontsnappen uit mijn

Gaites favorieten

Film 'Yo, También.'

Acteur 'Kate Winslet.'

Bioscoop 'The Movies in Amsterdam. Maar eigenlijk ben ik op zoek naar een bioscoop waar ze én arthousefilms draaien én je popcorn kunt kopen.'

Kledingzaak 'Topshop.'

Theater 'Toneelgroep Amsterdam.'

Park 'Westerpark in Amsterdam.'

Restaurant 'Wilde Zwijnen in Amsterdam-Oost.'

eigen leven. Mijn leven is ook leuk.' Of misschien wel juist. Gaites heeft werk in alle uithoeken van de wereld. 'Voor de film *Hoe duur was de suiker* draaiden we in Zuid-Afrika. Te gek, toch? Soms overvalt alles me ook een beetje: fiets ik door de stad en voel ik me zo gezegend. Jezus, het slaat nergens op, maar ik heb het wél allemaal, schiet er dan door mijn hoofd. Ik ben er zo blij mee. Wie krijgt er nu betaald voor het leven dat ik leid?' ■